

ATV, 2009.11.27. 20:40 Havas Henrik: HŐMÉRŐ

Pont a lényeg, az érintett problémák forrása maradt ki a témából: **a pedagóguskiválasztás**

PISA-, PIRLS- felmérések...

Nagyon érdekelne, mit mutatnának (akár ugyanazok a tesztek is) ha nem a gyerekeinket, hanem azok tanítóit mérnék velük. Pl.: személyes tapasztalatom döböntes a gyerekeket rendezvényekre kísérők szövegértési és elmebeli hiányosságairól.

Mikor vesszük már észre, hogy a digitális táblák..., az úszómedencék..., a kézikönyvek... nem pótolhatják a rátermett és korszerűen képzett pedagógus hiányát?

Kikből lesznek gyerekeink tanítói, tanárai?

10-20 éve még „csak” a felvételiző középmezőny aljaként mutatták a statisztikák a tanítói pályát választókat. Mára már sok „legalja” is a pályára kerül! (Mielőtt a kivételek megsértődnének ezen a minősítésen, gondolkodjanak el: nem nekik kellene-e ez ügyben a leghangosabban kiabálniuk?)

2009-ben, a max. elérhető 480 pontból 160-at teljesítők is bekerülhetnek a képzésbe.

Szélsőséget tekintve, 160 pontja lehet pl.: egy (hátrányos helyzetből érkező), minden évben minden tantárgyból 2-es, az érettségén 20-30 %-osan teljesített pályaválasztónak.

Ha átverekszli magát a felsőfokú képzésen is, akkor a rábízott gyermekeink példaképe lehet.

Két szakmában nem engedhető meg a felsőfokú végzettségűek felhigulása. (Az orvos-kiválasztás kvázi ma is rendben van.) A másik a pedagógus. Amíg a hiányosan képzett és nem rátermett mérnök, közgazda, jogász, stb. megtalálhatja a hasznos helyét a társadalomban, addig ma: a pályára alkalmatlan pedagógusokat is „ráengedjük” gyermekeinkre...

A pedagógusképzést azonnal és feltétlen ki kell vonni a piaci viszonyok közül.

Nemzetstratégiailag nincs fontosabb, mint az általános alapképzés színvonalának emelése.

A gyökerekhez nyúlva, a hatás végiggyűrűzik... és minden szinten hat! A gyökerek pedig azokból a „magokból” eredeznek, akik a pályára bekerülnek. Mindenek előtt, azt kell elérni, hogy sokszoros túljelentkező közül válogathassunk, ezáltal megcélozva azt, hogy legalább 10-20 évig a felvételizők legrátermettebbjei kerüljenek a pedagógus pályára.

Nemzeti ösztöndíjat!

A pálya presztízsének bérnöveléssel történő emelése, ütközik a teljesítményarányos díjazás elvével. Legalábbis, paradox az, hogy a lecserélendő alkalmatlanok túlfizetésével próbálunk nagyobb érdeklődést kiváltani a pályaválasztókban a pedagógus-szakma iránt.

Kesernyés humorral aktualizálva Hofi Gézát:

Tud tanítani? ...és ha megfizetem?

Tud tanítani? ...és ha mérem a teljesítményét?

Tud tanítani? ...és ha digitális táblát adok hozzá?

Felismerve azonban a kiválasztódás fontosságát, közvetlenül a pályaválasztókat célozva, kidolgozható és társadalmi konszenzussal törvénybe is foglalható a pályára aspirálók versenyeztetésének díjazása: nemzeti ösztöndíjat, pedagóguslakást, pályakezdő egzisztenciát ígérve... (Egy rátermettebb mezőny, még a változatlanul alacsonyabb szintű felsőoktatásból is, képzetten fog kikerülni. Ha ez egyszeri intézkedés mellett semmi más nem tennénk, már akkor is erőteljesebb javulásra számíthatunk, mint ami a jelenlegi alkalmatlanok legszuperebb-továbbképzésével elérhető.)